

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Ahmed Adem i Hamrin Mosa Rashi przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-178/08)

(2008/C 197/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ahmed Adem i Hamrin Mosa Rashi.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że — niezależnie od art. 1 C pkt 5 zdanie drugie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. (Konwencja genewska) — utrata statusu uchodźcy następuje już wtedy, gdy ustała uzasadniona obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy, na podstawie której nadany został status uchodźcy, a także nie musi istnieć obawa uchodźcy przed prześladowaniem z innych powodów w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy utrata statusu uchodźcy zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy zakłada ponadto, że w państwie, którego uchodźca jest obywatelem,
 - a) istnieje podmiot zapewniający ochronę w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy i wystarcza przy tym, że zapewnienie ochrony możliwe jest jedynie przy pomocy wielonarodowych oddziałów,
 - b) nie grozi uchodźcy poważna krzywda w rozumieniu art. 15 dyrektywy, prowadząca do przyznania statusu ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 18 dyrektywy oraz/lub
 - c) system bezpieczeństwa jest stabilny i ogólne warunki życia zapewniają minimum egzystencji?
- 3) Czy w sytuacji, gdy ustaną dotychczasowe okoliczności, na podstawie których dana osoba została uznana za uchodźcę, nowe, odrębne okoliczności uzasadniające prześladowanie należy:
 - a) poddać ocenie na podstawie kryterium prawdopodobieństwa, które znajduje zastosowanie w przypadku nadania statusu uchodźcy lub też na korzyść danej osoby stosuje się inne kryterium,

- b) ocenić przy uwzględnieniu ułatwienia dowodowego, które przewiduje art. 4 ust. 4 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz. U. L 304, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Dler Jamal przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-179/08)

(2008/C 197/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dler Jamal.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że — niezależnie od art. 1 C pkt 5 zdanie drugie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. (Konwencja genewska) — utrata statusu uchodźcy następuje już wtedy, gdy ustała uzasadniona obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy, na podstawie której nadany został status uchodźcy, a także nie musi istnieć obawa uchodźcy przed prześladowaniem z innych powodów w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy utrata statusu uchodźcy zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy zakłada ponadto, że w państwie, którego uchodźca jest obywatelem,
 - a) istnieje podmiot zapewniający ochronę w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy i wystarcza przy tym, że zapewnienie ochrony możliwe jest jedynie przy pomocy wielonarodowych oddziałów,
 - b) nie grozi uchodźcy poważna krzywda w rozumieniu art. 15 dyrektywy, prowadząca do przyznania statusu ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 18 dyrektywy oraz/lub
 - c) system bezpieczeństwa jest stabilny i ogólne warunki życia zapewniają minimum egzystencji?

3) Czy w sytuacji, gdy ustaną dotychczasowe okoliczności, na podstawie których dana osoba została uznana za uchodźcę, nowe, odrębne okoliczności uzasadniające prześladowanie należy:

- a) poddać ocenie na podstawie kryterium prawdopodobieństwa, które znajduje zastosowanie w przypadku nadania statusu uchodźcy lub też na korzyść danej osoby stosuje się inne kryterium,
- b) ocenić przy uwzględnieniu ułatwienia dowodowego, które przewiduje art. 4 ust. 4 dyrektywy?

(¹) Dz. U. L 304, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 30 kwietnia 2008 r. — Glaxo Wellcome GmbH & Co. przeciwko Finanzamt München II

(Sprawa C-182/08)

(2008/C 197/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Glaxo Wellcome GmbH

Strona pozwana: Finanzamt München II

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 52 EWG (obecnie art. 43 WE) lub art. 73b EWG (obecnie art. 56 WE) stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego w ramach krajowego systemu zaliczania podatku dochodowego od osób prawnych utrata wartości udziałów wskutek wypłaty zysków nie ma wpływu na podstawę wymiaru podatku, jeżeli podatnik uprawniony do zaliczenia podatku dochodowego od osób prawnych nabył udział w spółce kapitałowej podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu od udziałowca nieuprawnionego do zaliczenia, podczas gdy w związku z nabyciem udziałów od udziałowca uprawnionego do zaliczenia taka utrata wartości zmniejsza podstawę wymiaru podatku po stronie nabywcy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Latchways plc i Eurosafe Solutions BV przeciwko Kedge Safety Systems BV i Consolidated Nederland BV

(Sprawa C-185/08)

(2008/C 197/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Latchways plc i Eurosafe Solutions BV

Strona pozwana: Kedge Safety Systems BV i Consolidated Nederland BV

Pytania prejudycjalne

1. Czy urządzenia kotwiczące klasy A 1 w rozumieniu normy europejskiej EN 795 (które powinny pozostawać stale na miejscu) są objęte wyłącznie zakresem stosowania dyrektywy 89/106/EWG (¹)?
2. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy te urządzenia kotwiczące — ewentualnie jako część składowa wyposażenia ochrony osobistej — są objęte zakresem stosowania dyrektywy 89/686/EWG (²)?
3. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie: czy — także w świetle załącznika II do dyrektywy 89/686/EWG, a w szczególności pkt 3.1.2.2. tego załącznika — należy dokonać oceny, czy wyposażenie ochrony osobistej, które jest objęte zakresem stosowania tej dyrektywy, spełnia samo w sobie podstawowe wymogi tej dyrektywy czy należy również w tym kontekście uwzględnić kwestię, czy urządzenie kotwiczące, z którym zostaje połączone dane wyposażenie ochronne, jest bezpieczne w przewidywalnych warunkach użytkowania w rozumieniu załącznika II?
4. Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności dyrektywa [decyzja] 93/465/EWG (³) pozwalają na fakultatywne umieszczenie na urządzeniu kotwiczącym, o którym mowa w pytaniu pierwszym, znaku CE jako dowodu jego zgodności z dyrektywą 89/686/EWG lub dyrektywą 89/106/EWG?
5. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej w całości lub w części na pytanie czwarte: jaką procedurę lub jakie procedury należy zastosować w celu ustalenia zgodności wobec dyrektywy 89/686/EWG lub dyrektywy 89/106/EWG?
6. Czy w odniesieniu do urządzeń kotwiczących, o których mowa w pytaniu pierwszym, normę europejską EN 795 należy traktować jako prawo wspólnotowe podlegające wykładni Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich?